

początek tekstu

[przewodniczący 00:00:00.392]

Początek uzasadnienia. Powód A. P. domagał się od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej zapłaty kwoty tysiąca pięciuset złotych odszkodowania za to, że nie mógł korzystać z przyczepy samochodowej albowiem ubezpieczenie OC nie było ważne na 2013 rok. Zaskarżonym wyrokiem z 21 maja 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego sto osiemdziesiąt złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Z tym rozstrzygnięciem nie zgodził się powód i zaskarżył wyrok w całości, zarzucając nie rozpoznanie istoty sprawy poprzez pominięcie merytorycznych zarzutów powoda oraz przedstawionego przez niego dowodu, to jest nieważnej umowy polisy z 7 stycznia 2013 roku sprzecznej z artykułem 10 ustęp 1 Ustawy z 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, za którą strona pozwana pobrała od powoda nienależne świadczenie pieniężne. Fakt, iż powód działał bez profesjonalnego pełnomocnika, nie posiadając żadnej wiedzy prawnej, a do tego jest inwalidą I grupy, całkowicie niezdolnym do pracy i wymagającym opieki osób trzecich. Z kolei strona przeciwna jest reprezentowana przez radcę prawnego winien mieć wpływ na rzetelniejsze sprawdzenie przez Sąd I Instancji faktycznych i prawnych podstaw roszczenia, ewentualnie na przyznanie powodowi pomocy prawnej z urzędu w celu profesjonalnego formułowania podstaw roszczenia i wobec tego apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w celu przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Wnosił również o zwolnienie z kosztów sądowych w tym opłaty od apelacji. W sprawie nie została wywieziona odpowiedź na apelację. Apelacja zdaniem Sądu Okręgowego jest bezzasadna. Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenie faktyczne Sądu I Instancji i przejmuje je jako własne. Stwierdzić należy, iż ocena wiarygodności i mocy dowodów przeprowadzonych w sprawie została dokonana przez Sąd Rejonowy w sposób rzetelny, zgodnie z kryteriami określonymi w artykule 233 paragraf 1 k.p.c.. Apelacja nie zawiera argumentacji, która mogłaby skutecznie podważyć dokonaną przez Sąd I Instancji ocenę materiału dowodowego. Wskazać należy, że inicjatywa dowodowa spoczywa na stronach, natomiast powód zgłaszał i miał możliwość zgłaszania wszelkich wniosków dowodowych. Powód nie występował również, co podnosi w apelacji, o ustanowienie skutecznie pełnomocnika z urzędu. Uzasadnienie Sądu Rejonowego poddaje się krytyce jest, wskazane są wszystkie elementy tego uzasadnienia. W tym uzasadnieniu wszystkie elementy, w związku z tym uznać należy, że ta apelacja jest bezzasadna. Powód A. P., jako współwłaściciel przyczepy samochodowej lekkiej miał zawartą z pozwanym towarzystwem w W. umowę ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na okres od 2 stycznia 2012 roku do 1 stycznia 2013 roku potwierdzoną polisą nr (...). Umowa ta z mocy samego prawa przepisem artykułu 28 ustęp 1 Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (Dziennik Ustaw 2003 nr 124 pozycja 1152 ze zmianami) została zawarta. Następna umowa ubezpieczenia na kolejne dwanaście miesięcy, to jest na okres od dnia 2 stycznia 2013 roku do dnia 1 stycznia 2014 roku. Umowa ta przedłużyła się stosownie do powołanych przepisów automatycznie. Powód nie powiadomił, bowiem zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu. Umowa ta została potwierdzona wystawieniem wznowionej polisy o numerze (...), dlatego też Sąd Rejonowy zasadnie uznał, że powód posiadał ubezpieczenie z zakresu OC związane z posiadaną przyczepą. Mógł z niej korzystać na drogach publicznych. Odpada, więc podstawa faktyczna podnoszona w pozwie, z którą związane jest żądanie odszkodowania. Sąd Rejonowy zasadnie uznał, że powód nie wykazał mimo ciążącego na nim obowiązku z artykułu 6 Kodeksu cywilnego, że pozwany jest odpowiedzialny wobec powoda bądź to w reżimie odpowiedzialności deliktowej artykułu 415 i następnego Kodeksu cywilnego bądź też w reżimie kontraktowym stosownie do przepisów artykułu 471 i następnych Kodeksu cywilnego. W konsekwencji, więc Sąd Rejonowy zasadnie oddalił powództwo. Z uwagi na to Sąd Okręgowy z mocy artykułu 385 k.p.c. apelację oddalił. O obowiązku zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy na podstawie artykułu 98 k.p.c. w związku z artykułem 391 paragraf 1 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu to jest Dziennik Ustaw 163 pozycja 1349 ze zmianami. (...)